

LITERATUUR-OVERZICHTEN.

WEEKBLADEN.

Münchener medizinische Wochenschrift. 1931, No. 4.

H. MUCH. *Tuberkuloseforschung. — Tuberkelbazillen und lebende Pflanze.* — Voordracht. Levende planten verhouden zich tegenover ingespoten tuberkelbacillen zeer verschillend: sommige lossen ze op, sommige dooden ze zonder ze op te lossen, sommige dooden ze noch lossen ze op; gewoonlijk groeit de plant ongestoord verder, enkele verwelken. Soms tijds laat de plant de bacillen in leven, doch heft de virulentie op: de plant bewerkt hier in korten tijd een variatie, waarvoor het dier langen tijd noodig heeft. Ook neemt men in de planten granula van MUCH waar, die al fijner en fijner worden, tot ze onzichtbaar worden. MUCH beschrijft van verschillende planten hun houding tegenover tuberkelbacillen.

O. O. FELLNER. *Die Feminintherapie auf Grund einer 16-jährigen Erfahrung.* — Feminine is het vrouwelijke geslachtslipoid, bereid uit corpus luteum en placenta. Het is in den handel in ampullen, tabletten en suppositoria; FELLNER geeft de voorkeur aan de suppositoria. Uitvoerig beschrijft hij zijn werking bij mensch en dier en de voortreffelijke ermee bereikte resultaten bij amenorrhoe, baarmoederhypoplasie en de hierdoor veroorzaakte steriliteit, bij dysmenorrhoe en huidziekten door amenorrhoe en gedurende de menstruatie, bij climacterische stoornissen, frigiditeit, onvoldoende ontwikkeling der borstklier, bij postclimacterische arthropathieën, vetzucht, als verjongingsmiddel enz. De eenige tegenaanwijzing tegen deze volkomen onschadelijke stof is actieve tuberculose.

TH. STEINMEYER. *Beitrag zum neurologischen Befund nach Luminalvergiftung.* — De verschijnselen geleken in het beschreyen geval op die bij multipele sclerose.

A. KEUSER. *Höhensonnebestrahlungen mit Reflektor.* — Afgebeeld.

A. LAQUEUR. *Die Lichttherapie des praktischen Arztes.* — Uitvoerig overzicht.

O. VON VERSCHUER. *Menschliche Erbforschung und ärztliche Praxis.* — Overzicht van verschillende vraagstukken, welke oplossing de practische arts voor een deel in zijn hand heeft.

F. W. KLOEPEL. *Ein wirksamer kolloidaler Schwefelpuder (Sulfoderm-Heyden).* — Sulfoderm mist volkomen de onaangename en nadeelige eigenschappen van het doorgaans gebruikte sulfur praecipitatum.

F. MORITZ. *Kann und soll der „Hausarzt“ wieder aufleben?* — MORITZ beantwoordt deze vraag bevestigend.

UE. *Pariser Brief.*

A. BIER. *Beiträge zur Heilkunde aus der chirurgischen Universitätsklinik in Berlin. VIII. Abhandlung: Wesen und Grundlagen der Heilkunde. 2. Teil: Hippokratismus. Zweiter Abschnitt: War Hippokrates ein Naturforscher? War er ein Künstler? (Schluss).*

KERSCHENSTEINER. GEORG HONIGMANN.

SLAUCK, CARL HIRSCH, dem Bonner Kliniker, zum Gedächtnis.

H. O. KLEINE. *Thema Regium.*

A. ALKE. *Nebelkatastrophen.* — Naar aanleiding van het artikel van STORM VAN LEEUWEN deelt ALKE mede, dat in een bepaalde vochtige streek van Westfalen, die niet door menschen bewoond wordt en geen fabrieken bevat, na zwaren herfst mist vele koeien aan bronchitis sterven. De weiden zijn er zeer zuur. Hij ziet hierin een bevestiging van de opvatting van STORM VAN LEEUWEN, dat ook andere vergiften dan die uit fabrieksschoorsteenen, bijv. die uit den bodem, tot dergelijke vergiftigingen kunnen leiden.

La Presse médicale. 1931, No. 4.

L. BERNARD. *Les arrêts des tuberculoses de surinjection. La notion de guérison en tuberculose pulmonaire.* — Uitvoerig bespreekt BERNARD de anatomische processen

en de klinische verschijnselen, die voor ons den stilstand van deze tuberculose bepalen, en hun waarde voor de sociale vraagstukken (huwelijk, financieele steun, ziekteverlof enz.), hieraan verbonden. Hij bedoelt den stilstand, die spontaan optreedt, niet die, welke door operatieve behandeling of door scheikundige middelen bereikt wordt.

R. A. GUTMANN et R. JAHIEL. *Les sténoses transitaires bénignes des bouches de gastro-entérostomie.* — Schrijvers wijzen op het voorkomen van afsluitingen van gastroenterostomie-openingen, die in korten tijd door vloeibaar dieet, belladonna, bismuth, zoo noodig door maagspoeling en atropine-inspuitingen, weder opgeheven worden. Deze berusten volgens hen op acute gastrojeunitis met als gevolg spasmus van de opening.

La Presse médicale. 1931, No. 5.

J. DARIER et A. TZANCK. *Le traitement actuel de l'eczéma.* — Besproken worden de plaatselijke behandeling, de causale behandeling en zeer uitvoerig de verschillende methodes van specifieke en niet-specifieke desensibiliseering.

P. SMIT.

The Lancet. No. 5604, 24 Jan. 1931.

V. BONNEY. *The technique and results of myomectomy.* — In vele gevallen, waar het gewenscht is de baarmoeder te sparen, kunnen myomen met even weinig gevaar uit den uteruswand worden verwijderd als aan de hysterectomie is verbonden. Op 400 gevallen had de schrijver 1.7 pCt. sterfte; bij 4 pCt. herhaalde zich de bloeding, bij nog 4 pCt. ontstonden nieuwe myomen, dit laatste bij jong geopereerde vrouwen. Waar de gelegenheid bestond, werden 39 pCt. der vrouwen na de operatie zwanger zonder bezwaren in het beloop der zwangerschap. Bij de operatie, waarbij zeer groote aantallen (tot 125) myomen in één baarmoeder voorkwamen, wordt door klemmen buiten de baarmoeder voor bloedleegheid gezorgd en wordt, ook bij myomen van zij- en achterwand, van een mediane snede uit in den voorwand op de myomen ingegaan, zoodat het buikvlies naar de buikholte toe intact blijft. Tijdens zwangerschap, waarbij de operatie veel moeilijker is, kon doorgaans de vrucht worden behouden.

L. O'SHAUGHNESSY. *Aetiology of peptic ulcer.* — Uit een overzicht van de nieuwere proefnemingen blijkt nog geen factor te zijn gevonden, die als de zekere oorzaak van chronische maagzweer kan worden beschouwd. Onder talrijke proefnemingen van den schrijver op katten bleek het inspuiten van histamine in de submucosa van de maag een chronisch ulcus te verwekken, dat met het ulcus ventriculi overeenkomt, zoodat wordt verondersteld, dat in de vele ulcus-verwekkende factoren vorming van histamine een rol speelt.

☛ Sir LEONARD HILL and ALAN R. LAURIC. *Irradiation of school-children.* — Bestraling met matige doses booglicht deed een groep schoolkinderen duidelijk gunstig afsteken tegenover de niet bestraalde kinderen ten aanzien van eten, slapen, gewicht, vatbaarheid voor infectie; een andere groep, die in plaats hiervan vitamine D-tabletten kreeg, verbeterde eveneens, hoewel iets minder dan de bestraalde.

☛ CLEMENT C. CHESTERMAN. *Melanoma following „crab-yaws”.* — Drie gevallen van melanosarcoma aan de voetzool ter plaatse van vroegere tertiaire framboesia-aandoeningen. Wellicht werkt aan het ontstaan der gezwellen mede een bij inboorlingen gebruikelijke bewerking der zweren met een roetende vlam.

☛ R. D. LAWRENCE. *Insuline phosphotungstate by mouth.* — Met de phosphorwolframzure verbinding van insuline, per os gegeven, werd geenerlei bloedsuiker verlagende werking bij suikerlijders gevonden.

☛ W. E. WALLER. *Treatment of superficial septic infections by nascent iodine.* — Door achtereenvolgens behandelen met waterstofperoxyde en kalium-kwikjodide wordt in de weefsels jodium gevormd, waardoor oppervlakkige infecties, vooral van het nagelbed, snel genezen.

J. PINKHOF.

Wiener klinische Wochenschrift. 1931, No. 4.

Originalabhandlungen. C. STERNBERG, *Ist das Karzinom eine Infektionskrankheit?* Voor de discussie inleidende bespreking in de Vereeniging tot Bestrijding van de Kanker, waarin de verschillende proeven, welke de besmettelijkheid waarschijnlijk maakten, worden besproken en tot de gevolgtrekking gekomen wordt, dat de kanker niet bij de infectieziekten is in te deelen.

H. KAHLER, *Ueber Endarteriitis und Periarteriitis.* — Een bespreking van de vaatontsteking, waarbij o.a. de zelfstandigheid van de ziekte van BUERGER tegenover andere vormen van afsluitende vaatontsteking wordt ontkend.

W. LATSKO, *Beitrag zur Operation komplizierter Blasen-Scheidenfisteln, nebst Bemerkungen über den Ersatz von Harnrohrendefekten.* — Twee vrouwen met reeds jaren lang bestaande vesico-vaginale fistel werden met goed gevolg geopereerd. Beschrijving der operatie en bespreking van de moeilijkheden, welke zich hierbij kunnen voordoen. Een kunstmatige urethra (en ureter) kan gevormd worden, indien men een in het bindweefsel geboord kanaal aan de uiteinden verbindt met de resten van de urethra en de blaas en nu het epitheel van deze deelen gelegenheid geeft het kanaal te omkleeden, door geruimen tijd een catheter ter plaatse te laten.

W. BERGER, *Die innere Klinik des Magenkrebses.* (Slot). — De waarde van gastroscopie en proeflaparotomie wordt besproken en de overgrootte beteekenis van kliniek en Röntgenologisch onderzoek hier tegenover gesteld. De diagnose is dikwijls vroeg te stellen, maar practisch komt zij te laat, de uitkomsten van het operatieve ingrijpen zijn daardoor allertreurigst (6—13 pCt. genezing). Men kan alleen verbetering hiervoor nastreven door en de geneesheeren en het publiek er op te wijzen, dat maagonderzoek vroegtijdig moet geschieden bij alle klachten, die in de richting van kanker wijzen.

W. RIPPEL, *Zur Kasuistik der Pernocion-Todesfälle.* — Daar van de 82 pernoctonarcoses twee (één galblaas- en één rectum-resectie) met den dood eindigden onder het beeld van de veronal-vergiftiging, is het gebruik in het ziekenhuis te Wien-Neustadt gestaakt.

A. FRISCH, *Lungenkollapstherapie.* — Voordracht van den artsencursus.

E. FROSCHELS, *Sprachstörungen.* — Voordracht van den artsencursus.

Richtlinien für die Praxis. S. ERBON, *Vertigo.*

J. ED. ST.

**The Journal of the American Medical Association. No. 1.
3 Jan. 1931.**

JOSEPH V. KLAUDER and HARRY C. SALOMON, *Trauma and Dementia paralytica.* — Wetenschappelijk is syphilis de eenige oorzaak voor dementia paralytica en experimenteel kan niet bewezen of weerlegd worden, dat trauma bij het ontstaan een rol speelt, maar practisch volgt die rol uit logische overwegingen, evenals de invloed van ernstige geestelijke of lichamelijke inspanning. Evenzeer als een letsel beteekenis kan hebben bij het plaatselijk ontstaan van gummata bij den mensch en experimenteel bij dieren, is de invloed van trauma op het ontstaan van dementia paralytica aannemelijk onder bepaalde omstandigheden: te wanneer in rechtstreeksche aansluiting aan het schedeltrauma zich dementia paralytica openbaart, die te voren dan blijkbaar reeds sluimerde, of ze wanneer het tijdsverloop tusschen trauma en het ontstaan van dementia paralytica niet kleiner is dan een maand en niet grooter dan 2 à 3 jaar en bovendien in rechtstreeksche aansluiting aan het trauma zich hersenverschijnselen voordoen in den tusschentijd, die langzamerhand overgaan in verschijnselen van dementia paralytica.

C. A. NEYMANN and S. L. OSBORNE, *The treatment of Dementia Paralytica with hyperpyrexia produced by diathermy.* — Onder bepaalde technische voorwaarden, nader in het artikel zelf na te lezen, kan men met diathermie hyperpyrexie tot stand brengen van willekeurigen duur en graad, zonder gelijktijdig vreemde eiwitstoffen binnen te brengen, een en ander in tegenstelling met koortsverwekkende infectieziekten, als malaria, febris recurrens, rattebeetkoorts, e.a. of typhusvaccin. Met stroomsterkten van 3—4¹/₂ m.Amp. en groote electrodes tracht men de temperatuur

rectaal gedurende op zijn minst 5 uur boven 40° te houden. Dit blijkt zonder schade voor den patiënt mogelijk. Van 25 patiënten op deze wijze behandeld in gemiddeld 15 zittingen (2 maal per week), trad bij 64 pCt. in practisch socialen zin volledig herstel in en bij 8 pCt. een duidelijke verbetering. In merkwaardige tegenstelling hiermee zag men in de serologische reacties zeer weinig verbetering en in de clinisch niet verbeterde gevallen nog evenveel als in de duidelijk verbeterde.

R. H. GOODALE and MARGARET B. HYMPHREYS, *Jamaica ginger paralysis. Autopsy observations.* — Vier dagen tot meer dan twee weken na het gebruik van Jamaica-gemberbier ontstond in 1930 bij velen een multipele verlamming van de extensoren van voet en teenen en meestal ook van hand en vingers. Bij 3 van de 62 opgenomen zieken, die aan een andere aandoening overleden, kon sectie en microscopisch onderzoek verricht worden, waarbij in hoofdzaak degeneratie van ascylinder en myelinelaag gevonden werd in de erbij betrokken periphere zenuwen. Overeenkomende met de kortere ascylinders was clinisch herstel in de bovenste extremiteiten eerder waar te nemen.

J. D. ELLIS, *The rate of healing of electro-surgical wounds as expressed by tensile strength.* — Ofschoon het elektrisch snijden bij vele operaties groote voordeelen biedt, staan daartegenover toch ook nadeelen, die het algemeen gebruik in den weg staan. Bij een experimenteel onderzoek bij honden bleken langs electrischen weg gemaakte huidincisies slechts in 60 pCt. een genezing per primam te geven, tegenover 97½ pCt. bij scalpelsneden, terwijl bij een experimenteel onderzoek naar het gewicht, benodigd om een pas genezen wond open te trekken, zoowel bij wonden van de huid als van spieren en maag, een grootere kracht noodig bleek bij scalpelwonden dan bij elektrisch gemaakte incisie.

C. MASER and J. HOFFMAN, *The three hormone tests for early pregnancy. Their clinical evaluation: a comparative study.* — Vaak kan de differentieele diagnose tusschen beginnende zwangerschap en pathologische of physiologische toestanden, die haar nabootsen, moeite geven. Vandaar het streven meer zekerheid te krijgen door biologische reacties van het hormoon uit de voorste helft van de hypophysisof van het vrouwelijk geslachtshormoon, die in bloed en urine van zwangere vrouwen voorkomen, op de genitalia van witte muizen. Bij 314 moeilijke gevallen, bij de meeste waarvan het nog geen 14 dagen geleden was, dat de eerste menstruatie was uitgebleven, bleek later in 150 gevallen zwangerschap te bestaan (in 141 gevallen uterien, in 9 gevallen extrauterien). Met de drie bestaande biologische reacties, in het oorspronkelijke na te lezen: 1° die van ASCHHEIM-ZONDEK, 2° die van SIDDALL en 3° die van het vrouwelijk geslachtshormoon, werd een positieve reactie verkregen in resp. 109, 116 en 112 van de 150 gevallen, dus in gemiddeld 75 pCt., terwijl bij de 164 gevallen, waar zwangerschap later bleek te ontbreken, met dezelfde reacties in resp. 16, 28 en 6 gevallen een positieve reactie werd verkregen. Gelijktijdig positief waren de drie reactie's slechts in 87 van de 150 gevallen van zwangerschap, gelijktijdig negatief in 17.

I. J. SANDS, *Acute benign infectious myelitis.* — Beschrijving van vier gevallen, zeer gunstig verlopen, van een sinds den wereldoorlog vaker vermelde goedaardige myelitis, waarschijnlijk uitgaande van een infectie der bovenste luchtwegen bij jeugdige personen, waarvan verband vermoed wordt met de epidemische encephalitis.

G. RUKSTINAT, *Experimental air embolism of the coronary arteries.* — Bij het inbrengen van lucht in de coronairarteriae bij honden treedt of herstel of de dood spoedig in. Men vindt bij deze dieren en evenmin bij menschen, gestorven aan lucht-embolie, eenige andere afwijking dan de aanwezigheid van lucht in het bloed. Rechtstreeksche lucht-embolie in de hersenvaten door de carotides bij honden, veroorzaakt hersenprikkeling, die niet ontstaat bij lucht-embolie alleen in de coronariae, ofschoon bij beide blijkbaar gelijke hoeveelheden lucht in de piavaten kan voorkomen.

E. HESS, *Adenocarcinoma of the head of the pancreas, mistaken for calcified cyst in the lower pole of a right ectopic kidney.* — Casuïstische mededeeling van een met de rechter nier samen zeer ruim beweeglijk gezwel van 7 cM. diameter, gelegen rechts van den navel, maar te bewegen tot in het bekken, zonder begeleidente

gastro-intestinale afwijkingen, die na operatie bij autopsie bleek uit te gaan van den pancreaskop.

W. C. MAC CARTY, *Principles of prognosis in cancer*. — Het is niet geoorloofd op grond van het microscopisch onderzoek alleen een oordeel over de prognose uit te spreken bij kanker, men moet daarnaast rekening houden met tal van belangrijke en bekende klinische factoren, als daar zijn: het al of niet aanwezig zijn van metastases in klieren en op afstand, vergroeiing met omgeving, localisatie die door vroegtijdige pijn, bloeding of obstructie tot vroegtijdige diagnose kan leiden, functie van hart en nieren, anaemie, grootte van den tumor, waarmee de kans op metastases samenhangt, leeftijd, richting van den groei, gewichtsverlies, microscopisch onderzoek (celdifferentiatie, infiltratie met leucocyten, fibrosis, hyalinisatie) en duur, van het lijden.

R. PEMBERTON, *Developments in the problem of arthritis*. — De rheumatische arthritis is weer tot het gebied van de interne geneeskunde teruggekeerd en moet, ook voor de behandeling, als een algemeene aandoening beschouwd worden met talrijke factoren. De focal infection blijkt causaal minder belangrijk. Daarnaast komen andere factoren meer op den voorgrond: de hereditieit, de stoornis in den capillairen bloedsomloop, blijkbaar onder invloed van het zenuwstelsel (sympathicus), de invloed van de gastro-intestinale functie, vooral bij overbelasting, bij gebruik van veel koolhydraten en weinig eiwit. Evenals bij tuberculose een behandeling op breede basis wordt ingesteld, moet men bij rheuma ook niet één geneesmiddel of vaccin of bepaalde therapie als afdoend beschouwen tegen deze hereditaire of constitutioneele, gecompliceerde aandoening.

W. G. EXTON and A. R. ROSE, *Clinical determination of the albumin globulin ratio in spinal fluid*. — Door middel van een photo-electrischen scopometer kan men eerst het totaal-eiwitgehalte bepalen en dan na scheiding van het globuline van het albumine door ammoniumsulfaat deze beide afzonderlijk, waarbij het voldoende is het globuline alleen te bepalen, om na aftrek van het totale eiwit het albuminegehalte te vinden. Verdere bijzonderheden van deze methode, die ook bij bloed en urine toegepast kan worden, in het oorspronkelijke stuk na te lezen.

F. A. KOOY.

Klinische Wochenschrift. 1931, No. 4.

K. L. PESCH. *Das Paratyphus-Problem*. — Beschouwing.

P. BORINSKI. *Das Vorkommen kleinster Hg-Mengen in Harn und Faeces. Diagnostische Bewertung und Ursachen*. — De publicaties van STOCK over het gevaar der amalgaamtandvullingen hebben veel stof doen opwaaien. Het blijkt echter, dat in urine en ontlasting van personen, die nooit met kwik in aanraking komen, dezelfde hoeveelheden kwik zijn aan te toonen als bij sommige dragers van amalgaamtandvullingen. Bijna alle levensmiddelen bevatten zeer kleine sporen kwik, maar genoeg om de hoeveelheid kwik, die gevonden wordt in urine en faeces, te verklaren.

W. WEICHARDT. *Ueber aktivierende Spaltprodukte und Gewebshormone*. — Men kan proefondervindelijk niet alleen door inspuiting van kleine hoeveelheden extract van organen (grootte hoeveelheden verlammen), maar ook van verschillende chemische stoffen (colloidaal palladium) versterking der orgaanfuncties veroorzaken. Deze reactie is dus volstrekt niet specifiek. In het lichaam ontstaan onder invloed van inspuitingen van verschillende stoffen activeerende splitsingsproducten, die ook wel necrohormonen zijn genoemd. In een vermoeid orgaan of in een gesensibiliseerd werken nog zeer kleine hoeveelheden.

P. MEYER. „*Uraemie*” *infolge langdauernden Erbrechens*. — Twee gevallen uit eigen ervaring en een geval uit de Deutsche literatuur worden beschreven met verschijnselen van uraemie met verhoogd reststikstofgehalte van het bloed zonder dat er bij de autopsie (2 zieken stierven, één genas) afwijkingen aan de nieren werden gevonden. Op het gebrek aan zout als oorzaak, waarop van Franschen kant werd gewezen, wordt ook hier de aandacht gevestigd bij langdurig braken.

E. BECKER. *Die Harnfarbe bei diffusen hämatogenen Nierenerkrankungen*. — Er wordt niet genoeg op de kleur der urine bij verschillende nierziekten gelet. De bleeke

urine bij schrompelnieren bevat het chromogeen van uroroseine en verschillende andere chromogenen, hetgeen men door verschillende proeven kan aantoonen. Deze stoffen zijn diagnostisch van belang. Dezelfde voorstadia van kleurstoffen kan men bij insufficiëntie der nieren aantoonen in het serum en orgaanextracten.

C. OESTREICH. *Ueber das spezifische Gewicht des Blutes und seiner Bestandteile.* — Het soortelijk gewicht van bloed, bepaald door een druppel bloed in glycerine-watermengsel te laten stroomen, schommelt tusschen 1050 en 1060; dat van plasma is 1025—1026. Bij anaemie daalt het tot 1030. Het soortelijk gewicht der roode bloedlichaampjes is hoog (1095—1100) bij perniciose anaemie en wel kenmerkend voor deze ziekte. Normaal is het soortelijk gewicht ervan 1084—1094.

A. KISS. *Ueber örtlich beschränkte Wirkung von Hormonen, speziell des Pituitrins auf den Wasserwechsel.* — Na inspuiting van pituitrine wordt een intracutane kwaddel door physiologische zoutsolutie snel geresorbeerd, evenals bij stuwung. Deze resorptie geschiedt door het bindweefsel en niet door de capillairen. Adrenaline en insuline hebben geen invloed, thyroxine veroorzaakt een verlenging van den resorptietijd.

G. SCHMIDT. *Ueber den Abbau des Guaninkerns durch die Fermente der Kaninchenleber.* — Door fermenten uit de lever wordt door desamineering de guaniekern afgebroken. Het bekende hieronder is het guanase en daarnaast een tweede, waardoor het guanylzuur wordt afgebroken.

R. HIRSCHFELD und P. HIRSCH—MAMROTH. *Dysostosis craniofacialis.* — Dit ziektebeeld is door CROUZON het eerst beschreven en is gekarakteriseerd door schedelmisvorming in de regio fronto-parietalis, aangezichtsmisvorming door atrophie van bovenkaak, verbreding van neuswortel en prognathie van onderkaak, exophthalmus met strabismus en vermindering der gezichtsscherpte (atrophie van den n. opticus). De afwijking is hereditair. De torenschedel kan er op lijken.

A. LIPPMANN. *Seltener Tabakschäden.* — Beschrijving van gevallen van sterke angina pectoris met verweeking der hartspier door kramp der coronairvaten, van opticuslijden met intermitterend hinken, van acusticusneuritis en gastrosuccorhee tengevolge van overmatig tabakmisbruik.

Kurze wissenschaftlichen Mitteilungen.

R. SIEGEL. *Ueber die Zerlegung der Aktionsstromkurve des Herzens in chemischen Teilphasen.* —

W. HIRSCH. *Die Bedeutung des ultraroten Strahlenbereiches für den Rachitisschutzstoff. Spektroskopische Untersuchungen.* —

L. G. STERN. *Das wirksame Prinzip der Leber bei perniziöser Anämie.* — Het staat nog niet vast, hoe wij ons de werking van lever bij perniciose anaemie moeten voorstellen n.l. of een hormoonachtige prikkelende werking op het bloedbereidende systeem of een toevoer van gewichtige grondstoffen voor den opbouw der roode bloedcellen. Door voortdurende zuivering der praeparaten hebben de chemici DAKIN, WEST en HOWE van de Columbia Universiteit het werkzame principe uit de lever geïdentificeerd: in de sterk werkzame fractie zijn aanwezig twee oxyaminozuren (β -oxyglutaminezuur en l-y-oxyproline). Deze stoffen schijnen onmisbare bouwstenen te zijn voor de pyrrolkern van haematine. De soort van binding tusschen deze twee aminozuren is nog niet gevonden. Het is zeer onwaarschijnlijk, dat sporen van een sterk werkzaam hormoon aan deze verbinding zijn geadsorbeerd. De perniciose anaemie is dan als een deficiëntieziekte op te vatten, die te maken heeft met den kleurstofcomponent van het haemoglobinemolecuul. Het organisme heeft bij perniciose anaemie het vermogen niet meer deze zuren in voldoende hoeveelheid uit de afbraakproducten der eiwitten te isoleeren. Een synthese van deze zuren vindt ook in het gezonde organisme niet plaats. Hieruit volgt, dat een genezing van de perniciose anaemie door levertoevoer niet mogelijk is.

D. ACKERMANN. *Physiologische Chemie als selbständiges Fach.* — Beschouwing.